

Nieuwsbrief december 2019

Stichting Kufambatose
Samen op pad

Beste lezer,

Hier volgt de derde nieuwsbrief waarin we u informeren over ons project in Zimbabwe en de vooruitgang die we het afgelopen jaar hebben geboekt.

Er is weer een tijd voorbij gegaan sinds we jullie over ons werk in Zimbabwe bericht hebben. Ook afgelopen jaar is er weer met velen aan alle kanten hard gewerkt en zijn er verschillende stappen vooruit gezet. Over een paar van deze stappen willen we jullie in deze nieuwsbrief vertellen.

Projectbezoek

In oktober zijn twee bestuursleden en een vrijwilligster op werkbezoek geweest. Daar hebben we kunnen zien hoe de kinderen uit ons project zich het afgelopen jaar hebben ontwikkeld. Daarnaast hebben we onze contacten verdiept met de plaatselijke instanties. Als laatste hebben we weer mogen ervaren hoe enthousiast Samson, onze lokale projectcoördinator en drijvende kracht van het project ter plaatse, en de overige medewerkers zijn. Daarnaast hebben we ook aan den lijve ondervonden hoe de huidige situatie in Zimbabwe is. Uren in de rij staan voor benzine, met als gevolg dat er maar weinig verkeer is en transportmiddelen zeer duur zijn. De 'nog' volle winkels, maar geen mensen meer die de producten kunnen betalen.

Ook voor ons was het betalen steeds weer een avontuur: hoe kunnen we dit keer betalen? Met Zimbabwaanse Dollars die bijna niet te krijgen zijn, alleen met een hoge wisselkoers op de zwarte markt? Met Ecocash, een betaalsysteem via de telefoon waarbij je per aankoop 2% belasting aan de regering moet betalen en er een goede netwerk verbinding moet zijn, wat vaak lastig is als er geen stroom is? Of dan misschien toch met USD cash (wat eigenlijk officieel verboden is en wat de meeste mensen ook niet meer hebben)?

En wat is de wisselkoers vandaag? Die verandert per dag en vaak per persoon die je vraagt. Stroom is er alleen s' nachts van 22:00 tot 5:00 uur, zodat we in ieder geval wel onze telefoons konden opladen. In grote delen van het land komt maar zelden water uit de kraan.

Voor ons een avontuur van drie weken, voor de mensen in Zimbabwe zijn het de dagelijkse dingen die veel tijd en energie kosten. Naast het feit dat de inflatie van de Zimbabwaanse Dollar tegenover de USD dagelijks verslechtert. Was het in het begin 1 op 1, nu is het 18 Zim.Dollar/1 USD, wat ook betekent dat de mensen die een baan hebben 18x minder verdienen, maar de prijzen in de winkels stijgen natuurlijk wel 18x.

Info uit het project

Het goede nieuws is dat het project uitstekend draait! De medewerkers zijn gemotiveerd en tonen veel eigen initiatief met oog voor de toekomst. De kinderen gaan vooruit in hun ontwikkeling en moeders krijgen meer vertrouwen. Tijdens ons bezoek is er door de moeders en de medewerkers een kippenproject gestart. Dit 'Income Generating Project' is een klein project waarbij moeders op den duur een eigen inkomen verdienen waarvan ze de transportkosten en voeding tijdens de workshops kunnen betalen. Een paar stapjes op weg naar zelfstandigheid dus!

Liefdevolle omgang moeder en kind

Een vrijwilligster ging voor het eerst mee naar Zimbabwe

Enkele uitspraken van haar:

- ‘Het was voor mij moeilijk om een beeld te vormen bij de verhalen van Willemijn over Zimbabwe.’
- ‘Ik kon me weinig voorstellen van de situatie in Zimbabwe en van de workshops.’
- ‘Eenmaal in Zimbabwe begreep ik steeds meer van het project en het belang daarvan voor de mensen daar. Ik zag met eigen ogen hoe enthousiast er gewerkt wordt tijdens de workshops met de beperkte middelen die er zijn.’
- ‘Voor, na en tijdens de workshops is de sociale cohesie erg belangrijk. Er wordt veel gezongen en samen gegeten.’
- ‘Ik was onder de indruk van de behandeling van de (vooral) oudere kinderen met een klompvoet. De Ponseti-methode werkt goed.’
- ‘Ik vond het mooi en ontroerend om de verhalen te horen van deze kinderen. Hoe hun leven verbetert is nu ze met ‘normale’ voeten kunnen lopen (en leven). Ze worden niet meer geplaagd of uitgesloten, maar geaccepteerd en opgenomen in de groep.’
- ‘Het was confronterend om te zien dat er zo weinig hulpmiddelen zijn in vergelijking tot Europa. En toch weten ze met eenvoudige oefeningen vooruitgang te boeken.’
- ‘Wat bij mij de meeste indruk heeft gemaakt, is de vrolijkheid van de moeders. Er heerste een zeer goede sfeer, er werden grapjes gemaakt, er werd gelachen, er werd met elkaar gediscussieerd en er

werden ervaringen uitgewisseld. En de therapeuten waren er altijd bij betrokken.’

- ‘Het belangrijkste is dat er iets gedaan wordt met deze kinderen. Dat ze niet thuis de hele dag op de grond liggen maar dat ze bewegingen kunnen ervaren, dat ze gestimuleerd worden tot bewegen. Dat ze aan het familieleven en de gemeenschap kunnen deelnemen.’

Moeder met kind en therapeut

Klasje voor gehandicapte kinderen

Het verhaal van Atipaisha

Atipaisha is 10 jaar oud en is geboren met een eenzijdige cerebrale palsy/ hersenverlamming. Na de geboorte hebben zijn ouders hem achtergelaten bij zijn oma. Zij zorgt sindsdien voor Atipaisha.

Door zijn hersenverlamming heeft hij als klein kind nooit goed leren lopen en daarom droeg zijn oma hem altijd. Maar dat werd voor haar steeds moeilijker.

Atipaisha komt sinds 2015 naar de workshops in het ziekenhuis van Ndanga.

Hij heeft veel profijt gehad van de oefeningen en ondersteuning van de medewerkers, waardoor hij nu zelf kan lopen. Dit is een grote ontlasting voor zijn oma.

Door de inzet van Samson is Atipaisha ingestroomd in een klasje van de lokale school voor kinderen met een handicap. Sinds één jaar loopt hij nu zelf naar school waar hij inmiddels helemaal geïntegreerd is. Naast het leren rekenen en lezen bloeit hij sociaal ook helemaal op. Zijn grote hobby is voetballen met de andere kinderen op school. Het leven van Atipaisha is erg veranderd: van het samenleven met zijn oma naar een bijna normaal leven van een schoolkind. Hij gaat nu stralend door het leven!

Ook voor zijn oma is het leven veranderd. Door de workshops en het contact met de therapeuten van de revalidatieafdeling van het ziekenhuis. Ze is nu niet meer de enige die verantwoordelijk is voor de ontwikkeling van Atipaisha. Ze kan haar zorgen delen met therapeuten en andere ouders. Het verhaal van Atipaisha is één van de succesverhalen. Op dit moment gaan elf kinderen die de workshops de afgelopen jaren bezochten naar school.

Zij hebben zich motorisch zo goed ontwikkeld dat ze goed geïntegreerd zijn op lokale scholen. Drie van hen hoeven zelfs niet meer naar de workshops te komen omdat ze geen motorische achterstand meer hebben! Voor dit doel zet onze stichting zich in!

Atipaisha loopt naar school

Bezoek Australische ambassadrice

Onze grootste sponsor op dit moment is de Australische ambassade in Harare.

Op 20 november jl. bracht de ambassadrice een bezoek aan een van de workshops. Dat was voor iedereen een spannende dag. Maar door de goede voorbereidingen van Samson en zijn team werd het een succes. Zowel de ambassadrice als Samson, de therapeuten, de medisch directeur en andere officiële vertegenwoordigers van het ziekenhuis in Ndanga hebben een goede indruk van elkaar gekregen.

Het bezoek van de ambassadrice heeft ook een grote indruk achtergelaten op de kinderen en hun verzorgers. Dit bezoek heeft tot meer bekendheid van ons project geleid in het district Zaka wat goed is voor de plaatselijke autoriteiten, de organisatie van het ziekenhuis en de motivatie van de therapeuten. Daarnaast heeft het bezoek er voor gezorgd dat de kinderen en hun ouders weten dat ze gezien worden en er toe doen. Zoals Samson het zei: 'Zaka will never be the same again!'

Bezoek ambassadrice Australië

Toekomstplannen

Wij, in samenwerking met onze medewerkers in Zimbabwe, hebben ons dit jaar o.a. beziggehouden met hoe we de mensen in Zimbabwe meer eigen verantwoordelijkheid kunnen geven zodat ze hun project verder kunnen ontwikkelen. Zij worden zich steeds meer bewust van het feit dat zij degenen zijn die verantwoordelijk zijn voor het welzijn van zichzelf en van hun kinderen.

Als eerste zijn onze partners in Zimbabwe bezig een eigen organisatie op te richten. Daarin zitten vertegenwoordigers van de revalidatieafdeling van het ziekenhuis, enkele ouders en een leraar die les geeft aan kinderen met een handicap. Op deze manier zijn de verschillende belangengroepen vertegenwoordigd en kunnen zij het project samen vormgeven.

Naast het oprichten van een eigen organisatie wordt er ook gewerkt aan een betere samenwerking met andere organisaties in Zimbabwe die voor dezelfde doelgroep werken. Zo worden krachten gebundeld.

Als laatste zijn we bezig met het plannen van een Rehab Village, een klein revalidatiecentrum op het terrein van het ziekenhuis in Ndanga. Daarin zullen plekken komen om te overnachten en te koken zodat ouders en verzorgers daar met hun kinderen kunnen verblijven tijdens de workshops. Er zal ook een grote therapieruimte gebouwd worden, waar meer functioneel gewerkt kan worden. Zo'n centrum zal de kwaliteit van werken en de mogelijkheid van verzelfstandiging verbeteren.

Ter afsluiting

We hopen dat u deze derde nieuwsbrief met veel plezier hebt gelezen. Mocht u meer over ons of ons project in Zimbabwe willen weten, kijk dan op onze website: www.kufambatose.eu

Wij wensen u hele goede kerstdagen en een fijne jaarwisseling toe!

Wij danken u hartelijk voor uw interesse, ook namens de kinderen en hun ouders. Misschien wilt u na het lezen van deze nieuwsbrief ook een bijdrage leveren aan het werk van de stichting? Wij zijn blij met alle steun, financieel of anderszins.

Stichting Kufambatose is als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) bij de belastingdienst geregistreerd. Giften komen daarom in aanmerking als aftrekpost voor de inkomstenbelasting. Voor meer informatie, zie onze website of de site van de belastingdienst.

Uw financiële ondersteuning komt volledig ten goede aan het project.

Moeders op weg naar huis

Met vriendelijke groet,

Bestuur Stichting Kufambatose – Samen op weg